

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега 2 пъти въ седмицата, сръда и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
за въ Княжеството е 12 л. за повъръщане съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълденъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30.

Поръчки и писма за „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвещението

ГОД. III.

СОФИЯ, събота 31 януари 1881.

БРОЙ 4.

Извѣстия отъ Двора на Него Височество.

На 24й — Министрътъ на Външните Работи, Г. Стойчевъ, представи се на докладъ при Него Височество. Г. Кевенхуллеръ Австрийски дипломатически агентъ, има чаятна аудиенция.

На 26й — Предсѣдателътъ на Министерски Съвѣтъ, Г. Каравеловъ и Г. Г. Министрътъ на Външните и на Вътрешните Дѣла приеха се единъ подиръ други въ рѣдовна аудиенция за докладъ.

Вечеръта имаха честъта да обѣдватъ съ Него Височество, Г. Стойчевъ, Министръ на Външните Дѣла, Г. М. Сарафовъ, Министръ на Народното Просвещение, Г-нъ и Г-жа Начовичъ, Г. Dr. K. Иречекъ, Главенъ Секретаръ при Министерството на Народното Просвещение, Г. Dr. K. Стоиловъ, Началникъ на Политическия кабинетъ на Него Височество, и Г. С. Константиновичъ, Секретаръ на Политическия кабинетъ на Него Височество.

На 27й — Представиха се на докладъ при Него Височество, Г. Военниятъ Министъ и Г. Г. Министрътъ на Външните Работи и на Народното Просвещение. Вечеръта Него Височество благоволи да почете съ присѫтствието си обѣда който Французский Дипломатически агентъ, Г. Шеферъ, даде въ честь на Него Височество.

На 28й — Предсѣдателътъ на Министерски Съвѣтъ, Г. Каравеловъ представи се на докладъ при Него Височество. Английский Дипломатически Агентъ Г. Ласелъ, и Французкий Дипломатически Агентъ Г. Шеферъ бидоха приети въ чаятна аудиенция.

На 29й — Г. Каравеловъ, Министъ Предсѣдателъ, биде приемъ въ аудиенция.

Вечеръта обѣдъ въ Двореца. Имаха честъта да присѫтствуватъ Генералъ Эрнротъ; Управляющи на Руското Дипломатическо Агенство и Г-жа Лишинъ, Г. Тилау, Германский Дипломатически Агентъ, Английский Дипломатически Агентъ и Г-жа Ласелъ, Французкий Дипломатически агентъ, Управляющи на Австрийското Дипломатическо Агенство, Г. Бурианъ, и Г. Менгесъ, частният Секретаръ на Него Височество.

По Министерството на Просвещението.

УКАЗЪ

№. 63.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

По Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъ на Народното Просвещение отъ 24 януари 1881 г., подъ №. 240, основанъ на постановленietо на Министерски Съвѣтъ отъ 21 януари 1881 год. подъ №. 51,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Отпуска се за доиспълнение Държавната Печатница, за поправка на нейното помещение и заплата на

служащите при нея до 1ий мартъ 1881 г. допълнителенъ кредитъ, къмъ § 27, ст. 1, по бюджета на Министерството на Народното Просвещение, отъ двадесет и една хиляда и двѣстѣ франка.

Ст. II. Тая сумма да се вземе отъ вѣроятните остатки на следующите параграфи и статии по бюджета на Министерството на Народното Просвещение.

Отъ § 2, ст. 1, да се зематъ хиляда и петь стотинъ франка.

Отъ § 9, ст. 1, да се зематъ три хиляди франка.

Отъ § 13, ст. 1, да се зематъ шесть хиляди и петь стотинъ франка.

Отъ § 20, ст. 1, да се земетъ десетъ хиляди и двѣстѣ франка.

Ст. III. Настоящия указъ да се внесе въ първата следующа сесия на Народното Събрание за одобрение.

Ст. IV. Нашътъ Министъ на Народното Просвещение се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София на 21 януари 1881 година.

На първообразното съ собственната ръка на Него Височество написано:

Александъръ.

Приподписалъ

Министъ на Народното Просвещение

М. К. Сарафовъ.

Докладъ до Н. В. Княза

№. 240.

Господарю!

Да удовлетвори една неотлагаема нужда за страната, правителството на Ваше Височество предложи и Народното Събрание не се отказа да предвиди въ тазъ годишниятъ държавенъ бюджетъ една сумма отъ петьдесетъ хиляди франка за купуване правителственна печатница. Но предвидената тая сумма не бѣ достаточна за да покрие разноските при купуванието, пренасянието и приспособлението на печатницата преимуществено по следующите причини:

1) Количество на покупките за „Държавната Печатница“ въ всѣки случай трѣбаше да бѫде въ такъвъ размеръ, щото да е достаточно поне за да се печата „Държавниятъ ВѢСТИКЪ“ заедно съ нужните за централното управление въ Княжеството книжа, а освенъ това при самото купуване показа се твърдѣ удобенъ случай да се снабди печатницата съ двѣ такива машини отъ формата Koenig & Bauer, каквито инакъ рѣдко се намиратъ; това водеше къмъ по-голѣми отъ предвидените расходи.

2) Качеството на самите купени машини, нуждни за постигане цѣлъта на печатницата, изискаше да се промисли за доброто имъ вардение и съхранение; за това крайно нужно бѣ ради равномѣрно движение и икономисване движуща сила, да се набави и единъ локомобилъ за тѣхъ.

3) При съставянието списъкът за нуждните машини не се предвидѣлъ важния стереотипенъ апаратъ, а още по важната за номерование регистри и проч. „Пагиниръ Машина“, както и други помалки, но необходими, като Hand-Presse, Tiegeldruck-Presse и ножъ за рѣзане книжата.

4) Като се е взело въ внимание лошето съобщение презъ четиригълъ зимни мѣсеси, когато навигацията по Дунава престава, купени сѫ хартии въ едно количество отъ двадесет и шест хиляди фиорина. Но тѣзи хартии не сѫ само за печатание разни книги, а има между тѣхъ предназначени и за канцеларските потребности на централното управление. Отъ което слѣдва, че издаденитѣ пари за хартиите, при все че надминуватъ сумата петъдесетъ хиляди франка, опредѣлена за купуване печатница, сѫ привидно издадени; защото тѣ въ кратко време ще си хванатъ парите, и слѣдователно тѣ сѫ само единъ видъ авансъ.

5) Като немогло да се вземе въ внимание несгодното време, както сѫ били мѣсеците ноемврий, декемврий и първите дни отъ януари, презъ което време станало препнасянието, и нито се е знало за точното тегло на покупките, то и разходитъ по препнасянието печатницата отъ Виена до София не сѫ могли да се предвидятъ; нѣ при самото препнасяние указа се, че трѣбаше значително повече отъ колкото се предполагаше да се похарчи.

Тѣ като споредъ горѣзложено съ назначената въ бюджета сума отъ петдесетъ хиляди франка и съ повърхдозволенитѣ отъ Народното Събрание тридесет и пять хиляди франка, земени отъ § 25 ст. 1, не можеше да се исплати печатницата, а понеже за доиспращане покупките нужни сѫ още четиридесетъ хиляди и осемъ стотинъ франка; за приспособлението и за платка на служащите въ ия вече отъ мѣсецъ ноемврий, повече отъ четиридесетъ хиляди франка, срѣщу които има на диспозиция само около деветъ хиляди франка, то споредъ постановленето на Министерски Съвѣтъ отъ 21 януари 1881 г. подъ №. 51, най покорно моля Ваше Височество да благоизволите да се отпусне къмъ § 27, ст. I, за Държавната Печатница допълнителенъ кредитъ отъ двадесет и една хиляда и двѣстѣ франка, който да се земе отъ вѣроятните остатки на слѣдующи параграфи и статии, по бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение, и то:

Отъ § 2, ст. 1 да се зематъ франка	1,500
" § 9, " 1 " " "	3,000
" § 13, " 1 " " "	6,500
" § 20, " 1 " " "	10,200
всичко	21,200

двадесет и една хиляди и двѣстѣ франка.

Ако Ваше Височество одобравяте това ми предложение, моля да благоволите да подпишете тук приложението указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество найпокоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ

София, 24 януари 1881 г.

Министъръ на Народното Просвѣщение:
М. К. Сарафовъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 88.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 януари т. г. подъ №. 2.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да назначимъ за секретарь при Нашето агентство въ Букурещъ П. А. Чернева отъ 1 февруари т. г. на място Ив. Славейкова, който се повика на друга длѣжностъ.

Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданната се натоварва съ испълнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 26 януари 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписьль

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданната
Н. С. Стойчовъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№. 70.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По представлението на Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ днесъ подъ №. 545, съгласно съ рѣшеннието на Народното Събрание отъ 14 декември 1880 г.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

1) Да се дава на Хаджи Марина X. Николица, майка на убитиятъ отъ турцитъ войвода Хаджи Димитръ, ежемѣсечна пенсия отъ сто франка, а дѣцата на другийтъ и синъ X. Петръ, който сѫщо се уби отъ турцитъ, да се въспитаватъ съ правителствено изживение.

2) Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 27 януари 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписьль

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
П. Р. Славейковъ.

УКАЗЪ

№. 71.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 януари подъ №. 542,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Матей Юрдановъ се уволянява отъ длѣжността помощникъ кмета при Еленското общино-градско управление по собственна просба и остава почетенъ членъ.

Ст. II. Почетниятъ членъ Петко Арнаудовъ се утвърждава за помощникъ кмета при рѣченото управление на място Юрданова.

Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящийтъ Указъ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ София на 27 януари 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписьль

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
П. Р. Славейковъ.

Съ указъ подъ № 72, отъ 27 януар т. г. съгласно съ решението на Народното Събрание отъ 8 ноември 1880 год. се постановява да се дава на войводите Панаиотъ Хитовъ и дѣдо Илю една мѣсечна пенсия отъ двѣстѣ франка на всѣки единъ отъ тѣхъ.

Съ указъ подъ № 73, отъ 27 януари тъй като длѣжността старши конни жандармъ при Софийското градско управление се уничтожи отъ 1-и декември миналата 1880 година, то занимающая тази длѣжност Димитръ Ганчовъ се уволянява отъ 1-и миналий декември.

Съ указъ отъ сѫща дата подъ № 74, отчислява се отъ длѣжност старши конни жандармъ при Прѣславското околовийско управление Станчо Стояновъ за не испълнение на служебните му обязанности, и на негово място се назначава старшиятъ пѣши Ангелъ Аnevъ, а вмѣсто послѣдниятъ младшиятъ пѣши Алексий Петровъ.

Съ указъ отъ сѫща дата подъ № 75, надзирателъ при Орханийската окръжна Тъмница, Нено Петковъ, се отчислява по собственната му просба, и на място него се назначава младшиятъ пѣши жандармъ при Орханийското окръжно управление, Дило Колевъ.

Отъ Минист. на Народното Просвѣщение

ОКРЪЖНО

№ 135.

До директорите на държавните учебни заведения.

Директорите и учителите на държавните учебни заведения при испълняването на своите обязанности до сега много пакти срѣщаха всѣкакви спѣхи, по нѣмание на една еднообразна, точна и подробна инструкция, която би опредѣлявала цѣлото административно и педагогическо устройство на училището, която би узаконявала правата и длѣжностите на директора и на учителите, и предписвала единъ редъ за преподаванието, испитите и свидѣтелствата и съ която би се рѣководила дисциплината на учениците.

Тия обстоятелства, както и повторните желания на самите директори и учители, подканаха Министерството на Народното Просвѣщение да издаде една обширна „Инструкция за управлението на държавните учебни заведения въ Княжеството България“, която по нататък ще служи вече за основа и рѣководство при управлението на тия училища.

Като приемете . . . тѣла отъ тази инструкция, които ви се прашатъ съ настоящето писмо, раздайте на всичките преподаватели при вашето училище по единъ екземпляръ. Въ най-блиското засѣдание на учителскиятъ съвѣтъ прочетете я съ другарите си цѣла отъ начало до край, за да вземете мярки за по-скоро и въведение въ всичките и части, тъй щото съ начало на идущето полугодие инструкцията напълно да влѣзе въ дѣйствие.

Нужните формулари за списъците на учениците, класни книги и други дѣла, изискувани отъ тази инструкция, ще се напечататъ вече тия дене въ новоотворената държавна печатница и ще се разпратятъ слѣдъ кратко врѣме.

По причина на голѣмото число ученици бѣдни и въ сѫщо време даровити и трудолюбиви, за които бюджетните суми нестигатъ да имъ се отпускатъ правителствени стипендии, Министерството желае, щото при всѣко едно държавно училище да се основе по инициатива на самото училищно управление едно дружество за спомагане сиромашни ученици. Проектъ на правила за такова едно дружество прибавенъ е при инструкцията като приложение. Съ това обаче не се иска, дружеството, което ще сѫществува при вашето училище, да се води непремѣнно по този правилникъ; спорѣдъ мястните обстоятелства може да се попромѣни нѣщо въ него за поудобно постигане цѣльта му, разбира се като се съобщи въ Министерството, какви промѣнения сѫ направени въ правилата.

Ако вий съ учителскиятъ съвѣтъ при четение на инструкцията намѣрите нѣщо, което би трѣбвало да се допълни или отмѣни, или ако ви се види нѣщо неясно, съобщете вашите предложения или въпроси въ Министерството на Народното Просвѣщение, но на всѣки начинъ ще се сѫобразявате съ инструкцията до като Министерството не я промѣни.

София, 16 януари 1881 г.

Министъръ М. К. Сарафовъ.

Главенъ Секретарь Д-ръ Конст. Иречекъ.

Началникъ на отдѣлението С. Вацовъ.

Инструкцията

за управлението на държавните учебни заведения въ Княжество България.

§ 1. Настоящата инструкция раздѣля се на слѣдующи части:

A. Управлението.

- I. Директорътъ.
- II. Учителите.
- III. Класни учителъ.
- IV. Учителскиятъ съвѣтъ.
- V. Училищната архива.

B. Преподаванието.

- VI. Учебната година.
- VII. Распределение на часовете.
- VIII. Испитите и свидѣтелствата.
- IX. Учебните пособия.
- X. Ученическите дружества.

C. Училиците.

- XI. Приеманието и отпускането на учениците.
- XII. Дисциплината.
- XIII. Правилата за поведението на учениците въ училището и вънъ отъ него.
- XIV. Пансионите.

§ 2. Тази инструкция е опредѣлена за всичките държавни учебни заведения въ Княжество България.

A. Управлението.

I. Директоръ.

§ 2. Директорътъ е непосредствениятъ началникъ на по-вѣренното му училище. Той го представлява предъ властите и въобще предъ обществото, и той е отговоренъ за добрията му вървежъ въ всѣко отношение.

§ 4. Длѣжностите и правата на директорътъ сѫ следующи:

1) Директорътъ се грижи за испълнението на училищните закони, программи и на Министерските предписания и заповѣди, които презъ него се съобщаватъ па учителите.

2) Той води преписката съ мястните власти и съ Министерството на Просвѣщението, споредъ постановленията на §§ 5 и 6.

3) Нему сѫ възложени финансните работи на училището, които той води редовно подъ своя отговорност.

4) Той съхранява училищниятъ печат и държи училищните архиви въ редъ (§ 31).

5) Приема учениците, ако нѣкой отъ тѣхъ не е определенъ да се приеме отъ учителскиятъ съвѣтъ. Дозволява на учениците отпускъ подълагъ отъ единъ день.

6) Разпрѣдѣля съ помощта на учителскиятъ съвѣтъ преподаваемите предмети между учителите, като обѣрща особено внимание на желанието на учителътъ.

7) Рѣководи приемните, частните и повторителните испити.

8) Директорътъ изрича укори, които сѫ направени въ учителскиятъ съвѣтъ върху нѣкой ученикъ или цѣль класъ.

9) Директорътъ назначава класните учителъти (§. 21).

10) Въ отношение къмъ учителите, той е тѣхенъ началникъ. Учителите сѫ задолжени да слушатъ директора въ сичките работи, споредъ общите предписания или споредъ рѣшенията на учителскиятъ съвѣтъ или особените распореждания, които той самъ дава на своя отговорност.

11) Директорътъ е длѣженъ да посещава класовете въ урочно врѣме за да слѣди методата на преподаванието, изборътъ на преподаваемия материалъ и въобще испълняването на предписанната учебна програма и дисциплинарното състояние на всѣки класъ при всѣки учителъ. Сѫщо трѣбва да преглежда класните книги (§ 63) и езгизъ тогизъ и писменните задачи.

Своите бѣлѣжки и съвѣти той ще дава на учителя, но всѣкога вънъ отъ класътъ и никога не въ присѫтствието на учениците. Поважни недостатъци ще представя въ учителски съвѣтъ на обсѫдение и рѣшеніе.

12) Директорътъ може да позволи на учителя, въ случай на нужда, отпускъ за три дни наймного, като назначава единого отъ учителите да замѣства отсѫтствующий. По-дългътъ отпускъ може да дава само Министерството.

13) Директорътъ има право два дена презъ годината да опредѣли за неприсѫтственни, но никога като продължение отъ ваканционните дни и не едно подиръ друго.

14) Директорътъ има върховенъ надзоръ надъ учебнитъ пособия, сѫщо и надъ състоянието на училищното зданіе и всичките покъщнини въ него.

15) Той се грижи, слугува да испълняватъ точно своите длѣжности.

16) Той се грижи за стипендията, да приемватъ редовно своята помошь и да живѣятъ както прилича. Ако въ мѣстото сѫществува пансионъ, въ който живѣятъ ученици, директорътъ трѣбва да го посѣщава най-малко единъ пътъ въ мѣсецъ, за да види, какъ се пази въ него предписаниятъ редъ и уставъ.

§ 5. Преписката между директора и Министерството става по слѣдующий редъ:

1) За всички поважни случаи, гдѣто рѣшението е неотлагаемо, директорътъ веднага извѣстява на Министерството съ особенъ рапортъ.

Сѫщото става, когато Министерството иска отъ него нѣкои свѣдѣнія.

2) Всѣки мѣсецъ директорътъ испраща въ Министерството единъ мѣсеченъ рапортъ, въ който съобщава всички промѣнения въ числото и съставътъ на учениците, общий напрѣдъкъ по всѣки предметъ въ всѣки класъ отдельно, извѣстия за помѣщението, учебнитъ пособия, състоянието на дисциплината, педагогически наблюдѣния и въобще всичко по важно, което би се случило презъ мѣсецътъ.

Къмъ този мѣсеченъ рапортъ прилага се и единъ изводъ отъ протоколитъ на учителски съвѣтъ за поважни работи (§ 28).

§ 6. Въ край на учебната година директорътъ представлява на Министерството единъ подробенъ годишънъ отчетъ за състоянието на училището, въ който излага слѣдующите нѣща:

A. Промѣнения и допълнения въ учителския персоналъ (болѣзни, отпускъ, замѣстване и пр.), съ таблици на личниятъ съставъ.

B. Статистический списъкъ на учениците.

C. Прегледъ на учебната дѣятельност на училището (колко се е взело отъ предписаний материалъ по всѣки предметъ, колко и какви училищни и домашни задачи сѫ се давали и пр.).

D. Дисциплинарно състояние.

E. Умножението на библиотеката и учебнитъ пособия.

F. Смѣтките за похарчените пари.

G. Главенъ рапортъ на учителски съвѣтъ (§ 29).

Забѣлѣжка. Отчетътъ и рапортътъ трѣбва да се представятъ най-късно до 15 юлий.

§ 7. Директорътъ неможе да остави мѣстото си нито единъ дѣлниченъ день безъ дозволение на Министерството. Ако директорътъ се поболѣе, той назначава единого отъ учителите да води дѣлата на дирекцията. Въ случай, че болѣствата му се продължи отъ 8 денонощия, трѣбва да се съобщи въ Министерството.

§ 8. Когато директорътъ е въ отпускъ, Министерството назначава единого отъ учителите за неговъ привѣменъ намѣстникъ.

§ 9. Прѣзъ училищните ваканции, ако директорътъ пожелае да отиде отъ градътъ за нѣкъде, съобщава това въ Министерството, а учителите въ такъвъ случай съобщаватъ на директорътъ.

II. Учителите.

§ 10. Законното число на уроците презъ недѣлите е за директорътъ 10—14, за учителите 18—22.

§ 11. Единъ учителъ неможе да преподава всичките предмети въ единъ класъ. Само въ първия класъ трѣбва

да се гледа къмъ съединението на предметите въ помалко рѣчъ, по педагогически причини.

§ 12. Учителите трѣбва да водятъ единъ примѣренъ животъ, както прилича на въспитатели, и никога нетрѣбва да забравятъ, че тѣмъ е повѣрено младото поколение, което съставлява надеждата на отечеството; тѣ всѣкога трѣбва да си наумѣватъ че сѫ отговорни предъ народа за нравственното и умственото развитие на повѣрените имъ ученици.

§ 13. По между си учителите трѣбва да се отнасятъ като другари единъ къмъ другого, съ любовъ и безъ завистъ, и да се подкрепяватъ взаимно въ святото си призваніе.

§ 14. Предъ учениците учителътъ всѣкога е длѣженъ да си пази достолѣпието и да се отнася къмъ тѣхъ сериозно; въ дисциплинарни случаи той никога нетрѣбва да се увлича отъ страсть.

§ 15. Забранява се на учителите, въ преподаванието си да вмѣсватъ загатвания на съвременитъ политически или общински приключения, или да губятъ времето съ празни и неотносящи се до предметътъ приказки.

§ 16. На учителите строго е запретено да обсѫждаватъ единъ другого предъ учениците или даже и предъ единъ ученикъ, гдѣто и да е.

§ 17. Забранява се на учителите да приемватъ подароци отъ учениците, да накарватъ учениците да имъ подписватъ похвални или благодарителни адреси, да ги употребяватъ за частни работи и пр.

§ 18. Ако единъ ученикъ мисли, че има причина да се оплаче отъ учителя, той ще се отнесе чрезъ родителите си или тѣхния намѣстникъ до директора.

§ 19. Въ учителската стая трѣбва да има една книга за присѫтствието на учителите, въ която всѣкокой учителъ, предъ влизанието въ класъ, самъ да се подписва.

§ 20. Ако единъ учителъ по нѣкой уважителни причини неможе да дойде на преподавание, трѣбва да яви това оврѣме на директорътъ, който е длѣженъ да го замѣстя въ класътъ или да се распорѣди, нѣкой отъ учителите да направи това.

III. Класниятъ учителъ.

§ 21. За по-редовното водение на дисциплината и за по-голѣмъ порядъкъ въ въспитателната дѣятельност на училището директорътъ назначава за всѣкокой класъ по единъ класенъ учителъ.

Забѣлѣжка. Класниятъ учителъ се назначава обикновено за въ онзи класъ, въ който има най-много уроци и който следователно най-добре познава учениците въ този класъ.

§ 22. Длѣжностите и правата на класниятъ учителъ сѫ слѣдующите:

a) Той се споразумѣва съ учителите, щото да не се дава на учениците нито твърдъ малко работа, нито твърдъ много, за да не се натрупватъ много домашни уроци въ единъ и сѫщия денъ, и самитъ уроци да сѫ съответственни за възрастъта и развитието на учениците въ неговия класъ.

Забѣлѣжка. Въ случай на недоразумѣніе между него и нѣкой отъ учителите той се отнася до учителски съвѣтъ за рѣшеніе.

b) Той рѣководи дисциплината въ класъ си. Отъ другарите си събира 1—2 пъти въ недѣлите свѣдѣнія за научния напрѣдъкъ и нравственното поведение на учениците, напр. за случаи на небрежностъ или непокорностъ. Отъ него се назначава на учениците и редътъ, по който тѣ съдѣтъ по чиновете и пр.

c) Въ отношение къмъ учениците на класъ си, той представлява законътъ и въспитателните авторитетъ на училището. Той нагледва посѣщаването на учениците въ училището споредъ класната книга (§ 63); той дава, ако е нужно, на ученикъ пълномощие да отсѫтствува на единъ денъ отъ училището (§ 61); той надвира до нѣйтѣ си и върху поведението на учениците отъ своя класъ и вънъ отъ училището или въ пансионътъ, ако то има. По край директора дѣржи и той сношение съ родителите на учениците.

д) Съ другаритѣ си заедно съставя въ края на полугодието свидѣтелствата на учениците въ своя класъ.

е) За извършване на своите длъжности и права, класният учител може да свиква на съвѣтъ учителите, които преподаватъ въ неговия класъ.

ф) Класният учител може да постъпва всяка година съ сѫщите ученици единъ класъ повисоко, тѣй щото учениците ще свършатъ училището подъ ръководството на едно лице, на единъ педагогъ, който ги познава добре.

IV Учителски съвѣтъ.

§ 23. За съвѣтъкунното наглеждане учебния и дисциплинарния вървежъ въ училището урежда се учителски съвѣтъ, на който предсѣдателъ е директоръ или неговий замѣстникъ и членовете сѫ всичките преподаватели.

§ 24. Учителски съвѣтъ събира се редовно два пъти въ мѣсецъ, въ единъ опредѣленъ отъ директора часъ слѣдъ преподаванието, и извѣнредно всѣкога, когато е нужно и когато двама учители го пожелаятъ.

§ 25. Безъ надлежно извинение (което се записва въ протоколътъ), никой отъ преподавателите не може да отсѫтствува отъ засѣдането.

§ 26. Дѣлата въ съвѣтътъ се решаватъ по винесене. Когато гласовете се раздѣлятъ на равно, взема върхъ страната, къмъ която се присъедини предсѣдателътъ.

Забѣлѣжка. Извѣнредните преподаватели или помощници иматъ гласъ само съвѣтъвателенъ.

§ 27. Учителски съвѣтъ ще се занимава съ слѣдующите дѣла:

1) Директорътъ съобщава всичките новопристигнали предписания отъ висшата властъ, ако той не ги е вече билъ по-рано съобщилъ на всѣки учителъ отдельно.

Забѣлѣжка. Тукъ се исключаватъ, разбира се, оните съобщения, които сѫ назначени за знание само на директора, или на единъ или други отъ учителите.

2) Директорътъ распределя за вървежътъ на преподаванието и за състоянието на дисциплината въ класовете. Класните учители и тѣхните другари даватъ своето мнѣніе не само въ общи чѣрти, но и за всѣки ученикъ отдельно.

2) Втория денъ слѣдъ засѣдането класният учител отива въ класътъ си и споредъ протоколътъ на съвѣтътъ изразява похвала на нѣколко най-отлични ученици и укоръ на нѣколко отъ най-небрежните, заедно съ приличните при такъвъ случай общи наставления. Особенни укори изрича директорътъ.

4) Директорътъ обрѣща вниманието на съвѣтътъ къмъ различни наблюдения, които е направилъ при посѣщението на класовете.

5) Съвѣтътъ обсѫжда всичката наредба на преподаванието и класната дисциплина; обсѫжда въпроси, които сѫ се появили по учебната программа, распределението на предметите, начинътъ на преподаванието, качеството на учебниците, помѣщението на училището и пр.

6) Той изнамѣрва мѣрки за поправление на лѣнивите ученици и за подканване родителите да гледатъ, щото дѣцата имъ редовно да ходятъ въ училището.

7) Опредѣлява, какви учебни пособия и книги е желателно да се пабавятъ за училището.

8) Рѣшава приеманието на ученици, които директорътъ не може самъ на своя отговорност да приемне, и исключава негодни ученици.

9) Опредѣлява кандидати за правителствени стипендии, които се отпушкатъ отъ Министерството.

10) Съставлява свидѣтелствата на учениците при склучване на двета семестра.

11) Въ началото на всѣка училищна година, учителски съвѣтъ ще съставлява, споредъ предписаната програма, едно подробно распределение на часовете, кой учителъ кога и въ кой класъ какво ще преподава. Единъ преписъ препраща се отъ директора въ Министерството до истечението на единъ мѣсецъ.

§ 28. Протоколътъ на засѣданятията се пишатъ съвсѣмъ въ кратъ, въ една особенна за това книга, и подписватъ се отъ всичките присѫтстващи.

Всѣки единъ отъ учителите по редъ бива въ течение на дѣлъ засѣдання секретарь на съвѣта, по назначение отъ директора.

Единъ изводъ отъ протоколътъ на всѣко засѣдание праща се въ Министерството на Просвѣщението (§ 5 т. 2).

§ 29. Въ края на всѣка учебна година, учителски съвѣтъ ще съставлява единъ главенъ рапортъ до Министерството, въ който въ кратъ и ясно формулира всичките желания, които сѫ се появили въ него, въ течение на тази година, особено заради програмата и учебниците. Този рапортъ препраща директорътъ заедно съ своя отчетъ (§ 6 т. g).

V Училищната архива.

§ 30. Дѣлата на всѣко едно училище сѫ следующи:

1) Регистри за а) изходящи и б) входящи писма.

2) Оригинали на всички по-обикновенни писма отъ Министерството и други власти и отъ частни лица, все добре наредени, и преписи на всички изходящи писма.

3) Сбирка на окрѣжни писма и други общи постановления, която сбирка всѣкога трѣба да е достъпна за учителите.

4) Протоколътъ на учителски съвѣтъ за всѣка година.

5) Главенъ списъкъ на учениците отъ всѣки класъ отдельно, съставенъ по азбученъ редъ.

6) Книга, въ която всѣки учителъ постепенно записва, колко преподава въ всѣки часъ отъ предметъ си.

7) Класни книги за всѣки класъ.

8) Книга за резултатите при мѣсечните засѣдания на учителски съвѣтъ върху успѣхътъ на учениците, за всѣко полугодие отдельно.

9) Книги за присѫтствие на учителите.

10) Списъци (инвентари) на учебни пособия и сбирки.

11) Смѣтките на училището.

12) Особенни книги за приходътъ и расходътъ отъ суммата, събрана като училищна плата.

13) История или лѣтописъ на училището, сирѣчъ особена книга, въ която се записватъ всичките достопамятни събития за училището.

§ 31. Архивата се памира подъ върховенъ надзоръ на директорътъ. Тя, както и училищниятъ печат трѣба да се пази подъ ключъ.

§ 32. За поуспѣшино вършение канцелярските работи, учителите по редъ помагатъ (бесплатно) на директора.

Канцелярските работи извѣршватъ или единъ отъ учителите или се наема за това нарочно единъ писаръ. Ако има писаръ, той се задължава всѣкога да варди надлежната тайна.

(Слѣдва).

Отъ Министерството на Просвѣщението.

ОКРѢЖНО

№ 224.

До Г-да Директорите на държавните учебни заведения.

Споредъ съведенія, приети въ Министерството на Народното Просвѣщение, въ нѣкои държавни училища често се случвало, че разни посѣтители изявявали желание да влизатъ по класовете въ време на преподаванието и че това действително имъ се позволявало.

Като взема въ съображеніе че този обичай въ педагогическо отношение е колкото неудобенъ толкова може би и вредителъ, Министерството намѣри за нуждно да се распореди единъ път за винаги, че за напредъ въ време на преподаване въ училището, не ще се допускатъ никакви посѣтители, освенъ ония, които идатъ нарочно отъ страна на Министерството на Народното Просвѣщение. Сѫщото правило трѣба да се слѣдава и при полугодишните испити. Едно исключение може да стане по нѣкога, ако Вие, го-

сподине Директоре, при съгласие на надлежният учитель, намѣрите за благословно.

София, 24 януари 1881 год.

Министър: М. К. Сарафовъ.

Главенъ Секретарь: Д-ръ Конст. Иречекъ.
Началникъ на Отдѣлението: С. Вацовъ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРѢЖНО.

№ 538.

До Г. Г. Окружнитѣ Управителъ.

Прѣдъ видъ на голѣмите разноски, които костува на хазната съдѣржанието на жандармерията, и на нуждата, която се оказва за поставянието жандармерията въ по-практическо положение, Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла има намѣрение да преобърне до сегашната жандармерия отъ правителственна на земска или мѣстна стража, и да я тури за напрѣдъ подъ вѣдомството на общинските управления, като мисли, че тя тогава ще намѣри нормалното си положение, било по числото, било по разноските, било най-послѣ по испълнението настоящитѣ и обязанности — да бѫде органъ на общинската испълнителна властъ, както въ градовете, така и въ селата, които до сега сѫ били съвършено възнемарени. За това честь имамъ да Ви моля, господине управителю, щото въ едно смѣсено засѣданіе отъ членовете на окрѣжнитѣ и градски съвѣти, сѫщо и отъ кметовете на по-главнитѣ села, да обсѫдите тоя важенъ въпросъ за земската полиция, като обрнете вниманието си върху слѣдующитѣ точки:

1. По колко души пѣши и конни стражари ще сѫ потрѣбни за всѣкое общинско управление отдѣлно, като се не забравя, че до сега въ селата се е броялъ 1 стражаръ на 1000 души жители, а за градовете 1 за 500 души;

2. Колко ще костува съдѣржанието на единъ конни и единъ пѣши стражаръ, като се взима въ внимание и униформата, подобна на настоящата, и по какъвъ начинъ ще се произвежда съдѣржанието на стражата;

3. Ще може ли тази стража да извърши всички до сегашни полицейски обязанности, и като какви други обязанности могѫтъ да и се възложатъ прѣдъ видъ на общинските нужди;

4. По какъвъ начинъ трѣба да става за напрѣдъ команда на, когато има нужда да се прѣслѣдватъ разбойници; ще може ли тя тогава да се командува отъ околийските началници, и ако може какъ ще се свиква; и най послѣ;

5. До колко ще може да бѫде полезна така организираната земска стража сравнително съ сегашната жандармерия.

Иказаниятѣ мнѣния по-горните пунктове, формолирани въ протоколъ и подкрѣпени съ надлѣжнитѣ мотиви, умолявате, се господине управителю, да ми представите заедно съ Вашето частно мнѣние.

София, 26-и януари 1881 год.

Министър, П. Р. Славейковъ.

Главенъ Секретарь Ковачевъ.

Началникъ на отдѣлението Д. Д. Агура.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасть“.)

Виена, 25 януари. Политическата кореспонденция казва че главатаритѣ на избѣгналитѣ въ Турция Кюрди се показватъ расположени да се завърнатъ на огнищата си въ Персия, ако персийското правителство имъ даде пълна амнистия. Преговори по този предметъ сега ставатъ между Портата и Персийскиятъ посланикъ въ Цариградъ. Въ слѣдствие на тия преговори Хайдаръ Ефенди преди малко се е испратилъ при кюрдите главатари като извѣренъ комисаръ на Портата.

Лондонъ, 27 януари. Въ камарата за общинитѣ г. Дилке каза: Линията на Черногорската граница е опредѣлена между езерото Скутар и рѣк. Бояна. Границата слѣдва по срѣдата на Бояна до морето. Турция и Черна-гора ще иматъ равни права на навигация по Бояна.

Касателно за грѣцкия въпросъ г. Дилке казва: Никоя отъ силитѣ не е приела предложението за свикване конференция въ Цариградъ. Но това предложение се изучава сега отъ силитѣ.

Агитациата на аграрната лiga въ Ирландия много отихна. Вчера на всѣкадѣ въ Англия има голѣма буря съ снѣгъ. Много кораблекрушения станаха.

Виена, 27 януари. Днес по пладнѣ има да престигне г. Гошънъ. Още днесъ той ще замине за Триестъ гдѣто единъ английски корабъ го очаква.

Атина, 27 януари. Военниятъ министъ съобщи въ камарата указътъ който свиква на дѣйствителна служба народната гвардия — всички мѣжъе отъ 30 до 40 год. Тоя призовъ включава 113993 мѣжъе.

Лондонъ, 27 януари. Въ камарата за общинитѣ г. Дилке извѣстява че една частъ отъ размѣнената по источний въпросъ кореспонденция ще се съобщи утре на парламента а другата и частъ послѣ една седмица. Г. Дилке поднови декларацията си че никоя отъ силитѣ не е приела предложената конференция въ Цариградъ. Но турското предложение да се подкачатъ преговори между представителитѣ на силитѣ и Портата, все се изучава.

Мадридъ, 27 януари. Министерството на Испанъоль си даде оставката. Царъ покани г. Сагаста за да го натовари да състави новъ кабинетъ, който се и състави подъ предсѣдателството на г. Сагаста.

Парижъ, 27 януари. Камарата на депутатите отхвърли законопроекта на г. Накетъ за въстановлението на брачните разводи.

Виена, 27 януари. Г. Гошънъ и Сиръ Еллиотъ имаха съ графъ Хаймерле конференция (разговоръ), която се продължи много часове. Въ началото на тази конференция се намираха тамъ всички посланици освѣнъ руски и папски нунций; този последни дойде по-късно.

Послѣ тази конференция г. Гошънъ распрати телеграми, не прие никого и тази вечеръ тръгна презъ Триестъ за Цариградъ.

Берлинъ, 28 януари. Рейстагътъ се свика за 15 февруари. „Сѣверната германска Газета“ казва, че язикътъ на гамбетовитѣ партизани и вѣстници не ни оставя да се съмнявамъ че Гамбета се старае да въвлече Франция въ война и да остави тия които сѫ за миръ назадъ.

Триестъ, 28 януари. Г. Гошънъ пристигна тукъ и замина за Цариградъ на английски корабъ „Ирисъ“.

Лондонъ, 28 януари. Боецътъ претърпѣли поражение. Въ камарата на общинитѣ г. Дилке казва че френските и английските военни кораби получили заповѣдъ немедленно да оставятъ водите на Тунисъ. Билата за припътствията въ Ирландия се прие съ 359 гласа противъ 56.

Атина, 28 януари. Въ камарата на депутатите г. Комундуросъ каза че състоянието на войската е задоволително. Ний имами, каза той, дѣйствуваща армия отъ 54 хиляд. мѣжъе, която съ резервата се възскачва на 74 хиляди. Укреплението на Пире напрѣдва.

Виена, 28 януари. Тази вечеръ великиятъ дукъ Родолфъ тръгна за да направи едно пѣтуванье по Истокъ. Въ бюджетната комисия министра на просвѣщението заяви че правителството признава правото щото Чехия да употребява въ университета си материя си язикъ.

Цариградъ, 28 януари. Посланниците отложиха отговора си на турски циркуляръ. Г. Галандъ, инженеръ, се назначи втори турски делегатъ въ комисията за желѣзнитѣ пѣтища която се събира въ Виена. Едхемъ паша турски посланикъ въ Виена е първи делегатъ на Турция.

Лондонъ, 28 януари. Снощи има пожаръ въ пристанището Виктория. Около 12 малки корабчета натоварени съ жито изгорѣха, сѫщо и голѣмо количество дърва изгорѣха. „Стандартъ“ казва че г. Гошънъ останалъ малко задоволенъ отъ конференцията която ималъ въ Виена.

Лондонъ, 28 януари. Вчера въ камарата на общинитѣ се прѣскаже слухъ че ужъ била дадена заповѣдъ за да се арестува г. Парнель. — „Стандартъ“ получава изъ Виена слѣдующата новина: Гърция извѣстила кабинетитѣ на великите сили че тя, като има пълно довѣрие на тѣхно дѣйствуванье, готова е да приеме едно ново единодушно рѣшеніе на силитѣ, за измѣнение на постановлението на берлинската конференция касателно грѣцката граница.

Берлинъ, 29 януари. „Сѣверната германска газета“ казва: Уговарянето на г. Гамбета въ време на интерпеляцията върху источния въпросъ и голѣмия успѣхъ на г. Бартелеми Сентъ Илеръ позволяватъ да се предполага че миролюбивитѣ стремления въ Франция ще преудоляватъ поне до когато траятъ миролюбивитѣ расположения на всички други правителствени центрове. Сега за сега нѣма въ Европа кабинетъ който не желае да види че войната е избѣгната.

Цариградъ, 29 януари. Г. Калисъ днесъ има да представи повѣрителнитѣ си писма съ които се назначава окончателно като Австро-унгарски посланикъ при Портата. Дервишъ паша ще се назначи военниятъ командантъ въ Албания.

Лондонъ, 29 януари. Въ камарата за лордовете, лордъ Гранвилъ отказва да даде разяснения върху грѣко-турския въпросъ; той казва че ако той сега би направилъ едно положително съобщение, то би могло да утолѣми опасноститѣ за война между Гърция и Турция. Той се надѣва че войната ще може да се избѣгне и тази си надѣждъ той основава върху горѣщото желание на всичкитѣ сили да се отстрани войната, и защото не вижда никакво разногласие между силитѣ върху най-доброто средство за постиганье този резултатъ.

Парижъ, 29 януари. Вѣрва се че Англия се е присъединила на мнѣнието на Германия и Австрия щото Янина и Мецово да се оставятъ на Турция. Но тя ще иска за Гръция други отстъпки — вѣроятно пристанищата Воло и Арта.

Рагуза, 29 януари. Комисията за опредѣлението на границата между Черна-гора и Турция отложи работитѣ си до 15 идущи май.

Бълградъ, 29 януари. Въ скупчината Валтерович предложи да се недопушта евреите въ магистратурата (съдничеството). Предсъдателъ на съдътна каза, че сръбският народъ всяко се е отличавалъ съ търпимостъ. Той каза: всички граждани безъ различие — по въроисповѣдане съ всъкога испълнявали своите гражданска длъжности.

Римъ, 29 януари. Стана едно частно събрание на делегатите за всеобщото гласоподаване. На това събрание присъстваха 300 души. Утрът и другий ден ще има и други частни събрания, които ще предшествуват главното събрание.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТЪ ЗАДОЧНОТО РѢШЕНИЕ

№ 382.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДЪР I КНЯЗЪ БЪЛГАРСКИЙ.

На 1880 година 20 декември, вид. окр. съдът въ слѣдующий съставъ: предсъдателствующий Хр. М. Топузановъ, членове Д. А. Икономовъ и петър Шакаревъ, при секретаря И. С. Генова.

Разглѣда дѣлото, предявено отъ Муджелидъ Махмудъ Мустафа противъ Ханджи Сали Исмаиловъ бившият ж. въ г. Видинъ за пачиченъ искъ.

Съдътъ:

Като зима въ съображение: 1 Че истека за доказателство на искътъ си представи записъ съ дата отъ 1294 год. Нисанъ 25 день (тур. лѣточисл.) отъ 83 лири турски подписанъ отъ отвѣтника Ханджи Сали Исмаилъ и приподписанъ отъ порожчителя му Мехмедъ Али Калайджоглу; 2 Че отвѣтника е призованъ съ троекратна публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и не ся яви, нито самъ лично, нито резъ свой повѣренникъ, въ опредѣленното време за разглѣждане на дѣлото, безъ да е представилъ, законни причини за това.

На основание горнитъ съображения и съгласно ст. ст. 117, 127, и 281, т. 1. отъ врѣм. Съд. Правила:

Задочно рѣши:

Осѫжда Ханджи Сали Исмаиловъ, бивши жителъ отъ г. Видинъ, а сега живущъ задъ граница, да заплати на Муджелидъ Махмудъ Мустафа ж. отъ г. Видинъ осемдесет и три златни турски лири, така сѫщо да му заплати съдебни и други разноски. Настоящето задочно рѣшение е неокончателно, неблагодарната страна има право да го обтѫжи предъ Соф. Възивенъ съдъ, въ двамѣсяченъ срокъ отъ

Видинский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3935.

Мустафа Челенгирина, бивши жителъ въ Видинъ, улица Игнатиева се призовава съ настоящето да се яви въ Видинский Окръженъ съдъ, въ растояние на четири мѣсяца, отъ денътъ на послѣдната троекратна публикация на настоящата призовка.

Той се призовава отъ мѣстния жителъ въ Видинъ Петър Герговъ, улица Игнатиева който е възбудилъ при Съдътъ противъ него споръ за право на съдѣство (Шефилъкъ) за продадениятъ му докянъ и кѫща.

Въ случай на неявяване съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281. п. 1. отъ Врѣм. Съд. Правила, и ще издаде задочно рѣшение по този процесъ.

Видинъ, 1. декември 1880.

Предсъдателъ И. Титоровъ,
Секретарь Орукинъ.

1—(207)—3

Призовка

№ 302.

Видинский Окръженъ съдъ, на основание ст. 115 т. 3. отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава съ настоящето си, бившиятъ жителъ въ Видинъ Хасана Баряктарова, бившиятъ съдържателъ на № 4 тютюнена фабрика да се яви въ този съдъ отъ денътъ на

денътъ на троекратната му публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 290 отъ вр. съд. пр.

На пъвообразното подписали:

Предсъдателствующий Хр. М. Топузановъ, членове: Д. А. Икономовъ и П. А. Шапкаревъ и скрепили секретаря И. С. Геновъ.

Съ Пъвообраза върно:

2—(12)—3

Предсъдателъ И. Титоровъ.
Секретарь Орукинъ.

ПРИЗОВКА.

№ 117

Търновският Окръженъ Съдъ, на основание на ст. 114 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава търновски жителъ Мъстажъ Тютюнджиата, а сега отъзвѣтили отъ г. Търново и съ неизвѣстно мѣстопрѣбиване, да се представи въ този съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 6 мѣсяци отъ троекратната публикация на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 § 3 отъ Врѣм. Съд. Правила, за да отговори на заявлениятъ срѣщу му искъ за 6382 $\frac{1}{2}$ гроша отъ жителя на с. Ресенъ, търнов. окръжие, Ибрахамъ Хаджи Ибрахамовъ, пълномощникъ на търновския жителъ Хадж. Ахмеда Хадж. Абдуллоолу.

Въ случай, че отвѣтникъ не се яви въ съда слѣдъ истичане на означенниятъ срокъ, то съдътъ ще престъпи къмъ разглѣдане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 § 1 отъ същите Правила.

Г. Търново, 22-и януари 1880 год.

2—(32)—3

Предсъдателъ П. Кавруковъ.
Секретарь Н. Б. Селвели

ПРИЗОВКА.

№ 1.

Подписанъ съдебенъ приставъ при Видинскитъ Окръженъ Съдъ Т. Ц. Ангеловъ, на основание испълнителнитъ листъ № 205. отъ 27. ноември 1880. год. на този съдъ и 430. статия отъ Врѣменитъ Съдебни Правила, призовавамъ съ настоящата си Мърза Бега, бивши жителъ отъ село Кула (Кулска околия) и понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, давнese въ съдътъ до два мѣсяца отъ денътъ на обявленietо настоящата призовка, 959. гроша и за възнаграждение на свидѣтелитъ 80 гроша въ пазарски курсъ, за публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 100. гроша, и за съдебни разноски 5. франга и 11. сантими, за въ полза на Ставри Стайковъ жителъ отъ гр. Видинъ; въ противенъ случай ще се пристъпи къмъ описа и продажбата на недвижимото му имущество находящесе въ село Кула (Кулска околия) половина Воденица, която е има въ съдружество съ Али Х. Ахмедовъ бивши жителъ отъ с. Кула.

Видинъ 3. януари 1881. год.

2—(4)—3

Съдебенъ приставъ. Т. Ц. Ангеловъ.

Софийский Окръж. Съдъ.

Призовка № 689.

Софийский окръженъ съдъ, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила за устройството съдебната часть въ България призовава бившиятъ Софийски жителъ Челеби Ефенди, живущъ въ г. Адана (Мала-Азия) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ салата на съдътъ най-късно слѣдъ четири мѣсяци отъ денътъ на послѣдното публикуване на настоящата призовка за да отговори на заявлениятъ срѣщу него искъ отъ Сюлеймана Ефенди Тахиръ за сто турски лири. Въ случай че Челеби Ефенди се неяви въ означенитъ денъ, нито лично, нито чрезъ повѣренникъ, съдътъ ще посажи, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣ-казанитъ съдебни правила.

Подпредсъдателъ П. Урумовъ.

Секретарь М. Караповъ.

1—(30)—3

Х. О. Пазардж. Мирови Съдия.

ПРИЗОВКА

№ 539.

Х. О. Пазардж. мирови съдия, на основание ст. 114. отъ Врѣм. Съд. правила призовава: наследниците на покойниятъ Керимъ ага Юзбаши жет. отъ село Касапларъ (пазар. око) а сега живущи въ г. Шюменъ да се представятъ съг. ст. 115. п. І отъ същите пра-

послѣдната троекратна публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до шесть мѣсяци врѣме, за

да отговори на искътъ по обвинението му отъ видинския финансовъ чиновникъ, че не е искалъ да плати допълнителната бандирона цѣна на 225 оки тютюнъ на 15-и юли 1880 г. и че е показалъ въобще съпротивление срѣчу правительственитѣ распореждания.

Видинъ, 13-и януари 1881 г.
Предсъдателъ И. Титоровъ.
1—(11)—3

Дѣрмански миривий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 471.

Азъ миривий съдия, на Дѣрманската съдебна околия, на основание на чл. 4 отъ гражданскитѣ съдопроизводства и ст. 115 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовавамъ Ивана Братоева, жителъ отъ село Драгана (същата околия) сега въ неизвѣстно мѣсто, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ до шесть мѣсяци, отъ денътъ на троекратното публикуване на настоящата призовка, за да отговори на предявениетъ срѣчу него искъ по записъ гроша 1397 отъ Илия Нановъ отъ село Дѣрманци. Въ случаи на неявението му ще бѫде подложенъ на задочно рѣшение съгласно ст. 115 отъ гражданскитѣ съдопроизводства.

Мировий съдия И. Ивановъ.
1—(14)—3

Секретарь Т. Бояджиевъ.

вила, лично или чрезъ свой повърени не по-късно отъ месецъ срокъ отъ денъ тъ на последне то троекратно публикуване на тая призовка за да дадатъ обяснение противъ заявлени срещу тъхъ искъ гроша 933 — отъ Пазардж. ж. Сююманъ Абдулаховъ Юаджи; въ противенъ случай, мировий съдия ще постъпи съг. чл. 115 отъ съдопроизводството по граждан. дѣла на мировитъ съдии.

Пазарджикъ, 12. Дек. 1881 г.

Мировий съдия Н. А. Маринов.
И. Д. Секретарь Н. Халачовъ.

1—(226)—3

Търновския Окръженъ Съдъ

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ

Nro. 1

На основание постановленietо на Търновскиятъ окръженъ съдъ подъ Nro. 3 съ дата 9 януари 81 година съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на наследниците на Етхемъ Бея г. Търново, находящи се въ село Павликени, търновско окръжение, за искъ 61,000 гроша и 246 $\frac{1}{2}$ франка на възискателите: Хаджи Садуллахъ Ефенди и Мехмедъ Бей Хуршидовъ, ж. отъ г. Търново, заявън съ прошение подъ Nro. 71, и именно: 1-во на единъ чифликъ съ зданието на едно; 2-ро на една ливада около деведесетъ дюл. на мястността подъ камака; 3-то не една нива около 90 дюл. при долниятъ ливади; 4-то една нива около 40 дюл. при пелиня; 5-то една нива около 35 дюл. при пелиня; 6-то една нива около 50 дюл. на крайътъ съ граници: Хадж. Сулиманъ, Халимъ Ефенди и мера; 7-то една нива около 30 дюл. на крайътъ съ граници: Халимъ Ефенди, Мустафа и пашъ; 8-о една гора около 100 дюл. съ граници: Халимъ Ефенди, Мустафа и пашъ за Дичинъ; 9-о единъ ханъ вътре въ с. Павликени и до сниманието на запрещението, горното имущество не подлежи на отчуждаване.

Г. Търново, 15-ий януарий —81

Съдовниятъ членъ

2—(25)—3 Моско П. Добриновъ.

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

Nro. 2.

На основание постановленietо на Търновскиятъ окръженъ съдъ 8 януарий 1881 г.

подъ Nro. 2 съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Иордана Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, за искъ 5722 г. по записъ и 900 г. по тевтеръ, предявенъ отъ Радка Панаютова отъ с. Церова Кория съ прошение подъ Nro. 1 и именно върху единъ ханъ съ оградата до него лежащъ въ г. Коцина и до сниманието на запрещението горното имущество неподлежи на отчуждаване.

Г. Търново, 15 януарий 1881 год.

Съдовниятъ членъ:

Моско П. Добриновъ.

2—(26)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ

Nro. 3.

На основание опредѣлението на Търновскиятъ окръженъ съдъ отъ 8 януарий 1881 год. подъ Nro. 1 съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Иордана Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, Търновско окръжение, за искъ 190 тур. лиръ заявън съ прошение подъ Nro. 7699 отъ Италианскиятъ поданикъ Азария Герона а именно върху единъ ханъ лежащъ въ с. Коцина съ предѣли: отъ двѣ странѣ пашъ, една страна мерж и четвъртата страна къщата на Ения Долнио-Орѣховченина и до сниманието на запрещението горното имущество неподлежи на отчуждение.

Г. Търново, 16 януарий 1881 год.

Съдовниятъ членъ:

Моско П. Добриновъ.

1—(27)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ.

Nro. 4.

На основание опредѣлението на Тър. окръженъ отъ 8 януарий 1881 год. подъ Nro. 2 съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Иордана Аврамовъ, живущъ въ с. Коцина, търнов. окръжение, за искъ 126 зл. наполеона съ законната имъ лихва, подигнажъ съ прошение подъ Nro. 7 отъ Стойча Цаневъ часовникаръ отъ г. Търново, и именно върху единъ ханъ съ градина около тридесетъ дюлюми, нива и гора до около шестъстотинъ дюлюми, лежащи въ землището на с. Коцина и до сниманието на запрещението,

горното имущество неподлежи на отчуждаване.

16 януарий 1881 год.

Съдовниятъ членъ

Моско П. Добриновъ.

1—(28)—3

ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ

Nro. 5.

На основание опредѣлението на Търновскиятъ Окр. Съдъ отъ 15 януарий 1881 г. подъ Nro. 4 съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Иорданъ Аврамова и поручителъ му Ения Иордановъ, живущи въ с. Коцина, находящи се въ землището на с. Коцина за искъ 12560 гр. по записъ, заявън отъ Димитръ А. Буровъ, отъ Горя-Орѣховица, съ прошение подъ Nro. 87 и именно върху една частъ отъ хана на Иорданъ Аврамовъ, три ливади на Басамакъ — гюлю, при върбите и на орталъкъ имающи до 35 дюл. и лежащи въ землището на с. Коцина; върху едно лозие около три дюл. и около 50 дюл. нива, лежащи въ същето землище и принадлежащи на Ения Иордановъ и до сниманието на запрещението, горното имущество неподлежи на отчуждение.

Г. Търново, 19-ий януарий —81 год.

Съдовниятъ членъ

Моско П. Добриновъ.

2—(29)—3

Отъ Военото Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ.

По приказание на Военниятъ Министъ на 12 февруарий т. г. 12 часа по планире въ Управлението на Завѣдующи Военно-Инженерната Часть ще станатъ търги за доставяне на врата и черчевета за три здания казарми които ще се построяватъ въ градъ София.

Желающите да се запознаятъ съ условията нека се потрудятъ въ горѣказаното Управление. Търгите стягватъ въ сила само по потвърдението на Г-нъ Военниятъ Министъ.

(2—3)

ОБЯВЛЕНИЕ.

Тоя е вече 4 брой отъ III-то годинно течение на „Държавенъ Вѣстникъ“. Втората година която начинаше отъ 1 августъ 1880 година, се свръши на 17 того съ брой 100. Цѣната на III-год. течение е 12 фр. за въ княжеството. За вънъ отъ княженството прибавятъ се поповитѣ-расходи.

Умолявамъ се всички ония правителствени учреждения и частни лица до които е испрашанъ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ втората година и които не сѫ си внесли стойността да побързатъ и да внесатъ стойността 10 фр. въ мястното ковчежничество и квитанциите да испрататъ въ Администрацията

Всички частни лица които желаятъ да получаватъ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 3 година да побързатъ да ни испроводятъ имената си за да може още съ време да почне да имъ се испраща.

Забѣлѣзано е още че нѣкой г-да мирови съдии и съдебни пристави слѣдоватъ да внасятъ стойността за публикациите въ окръжните съдилища и тия квитанции да се спрашатъ въ Администрацията, за което се умоляватъ да внасятъ парите на право въ мястните ковчежничества и съ отвѣтственитетъ квитанции отъ ковчежничествата да се испратятъ въ Администрацията, за да не става повторно отягчение на окр. съдове да имъ се искаятъ оригиналните квитанции.

Нѣкои отъ мировитъ съдии слѣдоватъ да испратятъ само обявления или призовки безъ да сѫ придружени съ отношение въ което да се означава: колко пъти да се публикува обявленietо или призовката и кога ще плати.

И найпослѣ, нѣкои отъ учрежденията слѣдоватъ да испратятъ пари въ Администрацията, за абонаменства и за публикации, за което се умоляватъ щото каквите и да било пари, що се относятъ до Администрацията да се предаватъ въ мястните ковчежничества и само квитанциите да се испратятъ въ Администрацията.

Отъ Администрацията.